

**KAFETEGI GIBELETAN HERIOTZAK KAFESNE
USAINA**

Odei Arregi, 17 urte

Azkoitia

Mareak eraman
zitian
azken algekin batean
hire sekretu
amaigabe haiek.
Inoiz ez huen
jakingo nora,
inoiz ez huen
galdetuko zergatik.
Behatzaz
are hezean zintzelatu
hituen azken
egia arrastoak,
zeru hodeiztatu,
goibel, puztupean.
Eta mareak krudel
mugimendu bakarrean
eraman zitian
azken egia islak.
Are hezea leun
lau, isil, utziz.
Baina zeruak
ez zian oraindik
negarrik egin
puzturik, lertzear,

beltz mantendu zuan,
guztion gainetik.

Negar egiteko ordua
aspaldi erabaki
balu legez,
itxoiten.

Desesperaturik,
akiturik,
egiaren atzetik
erori hintzen
itsaso aparren
edertasun galdu
zoro horretara
eta orduan soilik
egin zian zeruak
negar.

Milaka malko
suizidatu zituan
besteak bezalako
gau hartan.

Milaka
malkok bota zian
bere burua
itsasoa gehiago puztuz
gehiago betez.

Egunkariak
goizean hala esango
ziatean:
bere burua bota duen
beste poeta bat.

Hala agertuko zuan
letra kurtsibaz
egunkariaren hertz batean
liburu baten
izenburua bailitzan.
Baina munduak
ez zekik
lerro artean irakurtzen
eta inork ez dik
ikusiko
are gainean idatzi
huen sekretua,
inork ez dik
jakingo
ez huela
hire buruaz beste egin.
Egia biltzen
huela besterik
ez.
Hodeien malkoekin
batean suizidatu zen
egia bera.

Eta kafetegi
gibeleko aitonak
burua mugituko dik
ezker-eskuin
egunkaria mahai gainean,
eskua hire
hilotzaren argazkia
estaliz.

Betaurrekoak
mahaian
pausatzen dituen bitartean.